

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1428/2024
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Бранко Симић, адвокат из ... , против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна установа „Дедиње“ са седиштем у Београду, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3769/23 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3769/23 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 615/22 од 24.11.2022. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле у делу и обавезана тужена да тужилци исплати на име увећане зараде по основу војног додатка за период од 01.02.2017. године до 31.05.2019. године укупан износ од 125.243,89 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачно опредељењеног месечног износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу у коме је тражила да суд обавезе тужену да јој на име увећане зараде по основу војног додатка за период од 01.01.2016. године до 31.01.2017. године исплати укупан износ од 61.630,04 динара са законском затезном каматом од сваког појединачно опредељењеног месечног износа до исплате, све ближе опредељено у том ставу изреке, као неоснован. Ставом III изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да у корист тужиле уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.02.2017. године до 31.05.2019. године на основицу увећане зараде из става првог изреке пресуде према тарифи важећој на дан уплате у фонд. Ставом IV изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 100.600,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на трошкове поступка за период од доношења пресуде до дана извршности пресуде одбијен.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 3769/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог

основног суда у Београду П1 615/22 од 24.11.2022. године у ставу I, III и усвајућем делу става IV изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-други закон) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, у тој врсти спора дозвољеност ревизије цени се на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 13.03.2020. године, а вредност предмета спора у побијаном делу је 125.243,89 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да ово није спор о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ имовинскоправни спор који се односи на новчано потраживање у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић